Publicerad 2015-10-14 21:35 av Minaxy

Älskade mamma, älskade vän

Jag kommer ihåg så väl första gången på länge jag hörde hennes namn. Var det kanske första gången du sa det? Det var som hon var vid liv.

Inget ursäktande tonfall, ingen sorg, inga billyktor eller söndertrasade skallben.
Ingen död.

När du sa det kände jag åter igen att jag var en dotter och hon en mor. Hon är fortfarande en människa dock ej fysiskt närvarande i denna värld.

Trots att hennes frånvaro dånar som ett tyst eko i bröstet så fick jag för några sekunder känna som om hon fortfarande fanns… Tack

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren Minaxy med Poeter.se id #19201 innehar upphovsrätten